

τάς ἐπὶ ψευδορκίᾳ ἢ ἐπιορκίᾳ τοῦ ποινικοῦ νόμου ποινὰς, αἵτινες θέλουσι καταγινώσκεισθαι ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. ΚΔ'. Πᾶς ὁ ἐκ τοῦ ἱεροῦ καταλόγου καλούμενος νὰ δώσῃ μαρτυρίαν εἰς δικαστικὴν ὑπόθεσιν δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ τὴν μαρτυρίαν του· ἀλλ' οἱ ἀρχιερεῖς ὀρκίζονται καὶ ἐξετάζονται ἐν τῇ κατοικίᾳ αὐτῶν, ἢ δὲ μαρτυρία των, γενομένης αἰτήσεως, ἀναγινώσκεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, ἐκτὸς ὅταν πρόκειται νὰ ἐξετασθῶσιν ὡς μάρτυρες ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τῶν ἐνόρκων, ὅτε προσκαλοῦνται καὶ ἐξετάζονται ἄνευ ὁμῶς ἀντιπαραστάσεως πρὸς ἄλλους μάρτυρας) ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἅμα ἐμφανιζόμενοι, καὶ ἀπέρχονται ἀμέσως μετὰ τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν. Ὅτι οἱ ἱερωμένοι γνωρίζουσιν ἐκ τῆς ἐξομολογήσεως δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ τὸ ὁμολογήσωσιν.

Ἄρθρ. ΚΕ'. Εἰς τὰ τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου, καθὼς καὶ εἰς τὰ περὶ ἀθεμίτων πράξεων τῶν παρὰ τῶν κοινῶν τοῦ Κράτους νόμων προβλεπομένων, οἱ ἐκ τοῦ κλήρου ὑπόκεινται εἰς τοὺς πολιτικούς νόμους, καὶ εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια. Τὰ πολιτικῶς ὀριζόμενα κακούργηματα ἐπάγουσι καὶ τὴν τῆς καθαιρέσεως ποινὴν πνευματικῶς ἢ δὲ ἀπόφασιν τῆς ποινικῆς καταδίκης ἐκτελεῖται, ἀφοῦ πρότερον καθαιρεθῇ τοῦ βαθμοῦ αὐτοῦ, ὁ καταδικασθεὶς κληρικὸς, κατὰ τὰ ἐν τῇ ποινικῇ Δικονομίᾳ ὠρισμένα.

Αἱ διατάξεις αὗται θέλουσι ἰσχύει ἐν Ἑπτανήσῳ ἕνα μῆνα μετὰ τὴν δημοσίευσίν των.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Μαρτίου 1866.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Τ. Τ. ΦΟΡΕΣΤΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ὀρκοδοσίας τῶν ἀρχιερέων καὶ λοιπῶν κληρικῶν τῆς Ῥωμαιοκαθολικῆς ἐκκλησίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, διατάσσομεν τὴν ἐν ταῖς Ἰονίοις νήσοις δημοσιεύσιν τοῦ ἀπὸ 31 Μαΐου 1860 Νόμου περὶ ὀρκοδοσίας τῶν ἀρχιερέων καὶ λοιπῶν κληρικῶν τῆς Ῥωμαιοκαθολικῆς ἐκκλησίας, ἔχοντος ὡς ἐξῆς.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ὁ διὰ τοῦ ἁρθροῦ ΚΓ'. τοῦ καταστατικοῦ Νόμου τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς 9 Ἰουλίου 1852 ὀριζόμενος τύπος ὀρκου ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ λοιποὺς κληρικούς τῆς Ῥωμαιοκαθολικῆς ἐκκλησίας.

Ὁ Νόμος οὗτος θέλει ἰσχύει ἐν Ἑπτανήσῳ ἕνα μῆνα μετὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαρτίου 1866.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Τ. Τ. ΦΟΡΕΣΤΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς διεξγωγῆς τῆς πρὸς ἀναγκαστικὴν ἐκποίησην διαδικασίας ἐν Ἑπτανήσῳ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν ὅτι διὰ τοῦ ἀπὸ 11 Φεβρουαρίου ε. ε. ἡμετέρου Διατάγματος δὲν προνοήθη περὶ τῶν ἐκκρεμῶν δικῶν, τῶν ἀποδλεπουσῶν ἐκτελεστικὰς ἐκποιήσεις, αἵτινες ἠθέλον εὐρεθῇ ἐκκρεμεῖς ἐν Ἑπτανήσῳ μετὰ τὴν ἰσχὺν τῆς νέας Νομοθεσίας καὶ περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου ε. ε. ΡΝ'. Νόμου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ καὶ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ μνησθέντος Διατάγματος, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Αἱ ἤδη ἀρξάμεναι ἐν Ἑπτανήσῳ διαδικασίαι περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως ἐνώπιον τῶν ἐκεῖσε μονομελῶν Πρωτοδικείων καὶ ἐμποροδικείων θέλουσιν ἀποπερατωθῇ σύμφωνα μετὰ τὰς διατάξεις τῆς Ἰονίου Δικονομίας ἀπὸ τοὺς Εἰρηνοδίκας τῶν πόλεων, ἐν αἷς ἔδρευον τὰ μονομελῆ Πρωτοδικεῖα καὶ ἐμποροδικεῖα.

Ἄρθρον 2.

Αἱ πράξεις καὶ ἀποφάσεις τῶν Εἰρηνοδικείων, αἱ προνοούμεναι ἀπὸ τοῦ προηγούμενου ἁρθροῦ, δύνανται νὰ ἐφεσιβληθῶσιν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Πρωτοδικείου καθ' ἃς περιπτώσεις ἐπετρέπετο ἐφesis καθ' ὁμοίων πράξεων ἢ ἀποφάσεων ἀπὸ τὴν Ἰόνιον Δικονομίαν.

Αἱ ἐφέσεις θέλουσι γίνεσθαι κατὰ τοὺς τύπους καὶ ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τῆς νέας Δικονομίας, ἥτις εἰσάγεται ἐν Ἑπτανήσῳ.

Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαρτίου 1866.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Τ. Τ. ΦΟΡΕΣΤΗΣ.

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. 25.

1866

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 24 Μαρτίου.

ΕΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Διατάγματα. 1) Περί τοῦ τρόπου τῆς ἀποπείρας συμβιβασμοῦ τῶν αἰτούντων διάζευξιν συζύγων. — 2) Περί ὁρκοδοσίας τῶν ἀρχιερέων καὶ λοιπῶν κληρικῶν τῆς Ῥωμαιοκαθολικῆς ἐκκλησίας. — 3) Περί τοῦ τρόπου τῆς διεξαγωγῆς τῆς πρὸς ἀναγκαστικὴν ἐκποίησην διαδικασίας ἐν Ἑπτανήσῳ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί τοῦ τρόπου τῆς ἀποπείρας συμβιβασμοῦ τῶν αἰτούντων διάζευξιν συζύγων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐν τῷ καταστατικῷ τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νόμῳ τῆς 9 Ἰουλίου 1852 περιλαμβάνονται διατάξεις τροποποιουσαι διατάξεις τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς ποινικῆς Δικονομίας, ὧν ἡ ἰσχὺς ἀρχεῖται, ἐν ταῖς Ἰονίοις νήσοις τὴν 21 Μαρτίου ε.ε.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, διατάσσομεν τὴν ἐν ταῖς Ἰονίοις νήσοις δημοσίευσιν τῶν ἐπομένων διατάξεων τοῦ μνησθέντος Νόμου.

Ἄρθρ. ΙΖ'. Ὅστις τῶν συνεζευγμένων εἰς γάμον ζητεῖ τὴν διάζευξιν ἢ τὸν ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης χωρισμὸν, ὀφείλει ν' ἀποσταθῇ περὶ τούτου δι' ἀναφοράς τοῦ πρὸς τὸν ἀρμόδιον ἐπίσκοπον, ὁ ὁποῖος προσκαλεῖ καὶ τοὺς δύο συζύγους πρὸς ἀπόπειραν συμβιβασμοῦ, καὶ ἀφοῦ ἐντὸς τριῶν μηνῶν, μεταχειρισθεὶς ὅλα τὰ πρόσφορα πνευματικὰ μέσα, δὲν δυνήθῃ νὰ συμβιβάσῃ ἀμφοτέρους, ἀποφαίνεται περὶ τούτου διὰ πράξεώς του ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀναφορᾶς, τὴν ὁποῖαν διευθύνει εἰς τὸ δικαστήριον τῆς περιφερείας· τὸ δὲ δικαστήριον μόνον μετὰ τὴν προσαγωγὴν τῆς ἀναφορᾶς ταύτης καὶ τῆς πράξεως τοῦ ἐπισκόπου, δέχεται αἴτησιν τοῦ ἐπιδιώκοντος συζύγου καὶ διατάττει ἀνευ νέας ἀποπείρας ἐνώσεως, τὰ παρὰ τῆς πολιτικῆς Δικονομίας ὀριζόμενα πρὸς εἰσαγωγὴν τῆς ἀγωγῆς. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περὶ ἐνώσεως ἀποπείρας, ὁ ἐπίσκοπος δύναται, ἀν θεωρήσῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, νὰ δώσῃ ἐγγράφως ἄδειαν εἰς τὴν γυναῖκα νὰ μετοικήσῃ ἀπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνδρὸς εἰς οἰκίαν προσδιοριζομένην παρὰ τῶν

συζύγων, ἢ παρὰ τοῦ ἐπισκόπου, ὅταν οὗτοι διαφωνῶσι μόνον δὲ μετὰ τὴν χορήγησιν τῆς τοιαύτης ἀδείας, τὰ δικαστήρια κατ' αἴτησιν τοῦ ἐνὸς τῶν συζύγων, δύνανται καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν ἐτι τῆς περὶ ἐνώσεως ἀποπείρας, νὰ διατάξωσι τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 683 παρχγράφῳ 3, 4 καὶ 5 τῆς πολιτικῆς Δικονομίας διαλαμβανόμενα προσωρινὰ μέτρα, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν. Ἐὰν δὲ ἡ ἀνωτέρω τρίμηνος προθεσμία παρέλθῃ χωρὶς ν' ἀποφανθῇ κατὰ τ' ἀνωτέρω ὁ ἀρμόδιος ἐπίσκοπος, τότε δύναται ὁ εἰς ἢ ὁ ἑτερος τῶν συζύγων, γ' ἀναφερθῇ πρὸς τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον τὸ ὁποῖον δέχεται τὴν αἴτησιν, ἀφοῦ πρότερον δεδαιωθῇ περὶ τῆς ἐν καιρῷ ἐπιδόσεως τῆς ἀναφορᾶς εἰς τὸν ἐπίσκοπον, καὶ ἐνεργεῖ τὰ ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ ὀριζόμενα.

Μετὰ δὲ τὴν ἐκδόσιν τῆς δικαστικῆς περὶ διαλύσεως τοῦ γάμου ἀποφάσεως, καταστάσεως ἀμετακλήτου, ὁ εἰσαγγελεὺς διευθύνει ἀντίγραφον αὐτῆς πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν, διὰ νὰ κηρύξῃ καὶ αὕτη τὸν γάμον διαλελυμένον πνευματικῶς.

Ἄρθρ. ΙΗ'. Οποιοῦδήποτε σκεύους χρυσοῦ ἢ ἀργυροῦ, καθοσιωθέντος εἰς τὴν θείαν λατρείαν, τιμίων σταυρῶν, ἁγίων λειψάνων, ἁγίων εἰκόνων, καὶ ἐν γένει παντὸς κειμηλίου ἱεροῦ ἢ ἱερατικοῦ ἀμφιάσματος, ἐκθεσὶς ἐν ἀγορᾷ πρὸς πώλησιν ἢ κατάσχεσις πρὸς πληρωμὴν χρέους ἰδιωτικοῦ, ἢ δημοσίου δὲν ἐπιτρέπεται.

Ἄρθρ. ΚΓ'. Ὁ τύπος τοῦ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ἢ ἄλλων δημοσίων ἀρχῶν διδομένου ὅρκου ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων, ἱερέων καὶ ἱεροδιακόνων, εἶναι ὁ ἑξῆς. Διὰ μὲν τοὺς ἀρχιερεῖς. «Διαβεβαιῶ ἐπὶ τῇ ἀρχιερωσύνῃ μου κτλ.» Διὰ δὲ τοὺς ἱερεῖς καὶ ἱεροδιακόνους. «Διαβεβαιῶ ἐπὶ τῇ ἱερωσύνῃ μου κτλ.» Ὁ οὕτω διδόμενος ὅρκος ἔχει τὴν αὐτὴν τοῦ κοινοῦ ὅρκου ἀρχὴν, καὶ πᾶσα αὐτῷ παρὰ τὰς ἑτέρας, ἐκτὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν ποινῶν, ἐφαρμόζεται, καὶ